

Товора, пише, Славенскы
Акоже Отецъ Вселенскый:

Прїидите ко миѣ овци,
Да предамы вамъ всѣхъ на волци:

Не требуютъ вамъ науки,
Доволно есть едно бѣхы,

Ако да наполнитъ гущу,
И да спасетъ кашу дущу;

Пакъ днешни-тѣ окумуши
Внигы като съ човалъ круши,

Токо гы преврщатъ често,
Не гы држатъ на свое мѣсто,

И неказватъ отъ тѣхъ слово,
Вакто азъ знамы на готово.

Ами вадатъ отъ своѣ умъ,
Вато другы пророкъ Наумъ,

И совѣтувать хора-та
Добрѣ да глѣдатъ школата,

Церква-та да ин украсятъ,
Ако искатъ да се спасятъ.

Нъ то мене не понаса,
Вачто хлѣба ми занаса,

Нише можать да се гжланатъ
Ами назадъ ще се вжрнатъ

А хайде азъ като учениъ
Да члова единъ каземъ,